

har disse temamøder. Vi har diskussion om grønboøger, dvs. før forslagene overhovedet kommer frem til egentlig beslutning, hvor vi kan have en åben diskussion om, hvordan partierne stiller sig til de forskellige ting.

Jeg har stor sympati for at få en offentliggørelse af referaterne fra Europaudvalgets møder, fordi jeg synes, at befolkningen, vælgerne, har en klar interesse i at få at vide, hvilke partier der støttede eller undlod at modsige, at der blev givet forhandlingsmandat til nogle bestemte forhandlinger, som regeringen skulle føre. Det synes jeg, befolkningen har et krav på at vide. Men de referater, der udarbejdes i Europaudvalget, handler jo om et ordret referat af alt, hvad der bliver sagt på møderne, hvor man også omtaler andre landes stillinger, omtaler detaljer og måske historier eller beskrivelser af andre landes formodede forhandlingsstrategi, som kan være yderst generende at få frem i offentligheden. Og vi får meget at vide i Europaudvalget, det må vi sige. Vi føler os utrolig godt betjent, og jeg tror, vi også føler os meget godt informeret fra regeringens side, og vi har en god dialog med regeringen om, hvilken forhandlingsstrategi der skal føres. Og det er så problemet: Vil vi få det samme at vide, hvis referaterne blev givet fri?

Jeg synes, vi skal diskutere, om referaterne har den form, referaterne bør have. Hvis referaterne var beslutningsreferater, som ikke gik i detaljer med forhistorien, og som beskrev, hvilke partier der havde støttet det, så kunne vi diskutere, om vi måske skulle offentliggøre referaterne på et senere tidspunkt.

Jeg har i min lange tid som europaudvalgsmedlem været ude for, at partier, som havde givet et klart mandat til et forslag, senere hen i Folketingssalen nægtede at have givet det. Det ville have været rart at have haft et referat, som man kunne bruge offentligt, og sige: Vi bryder os ikke om, at man siger ét i Europaudvalget og noget andet i Folketingssalen.

Men så skal referaterne have en helt anden form, end de har i dag. De, der er nu, kan ikke bruges til offentliggørelse. Det ville være fuldstændig umuligt af hensyn til den tætte og meget åbne dialog, vi har inden for Europa-udvalgets døre mellem regering og Folketing.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil da gerne kvittere. Jeg synes faktisk, det er en god måde at få debatten i gang på, for det

er rigtigt, at den form, vi har nu, egner sig ikke. Men vi kunne sagtens netop diskutere andre former og netop få offentliggjort en stillingtagen. Der er traditioner for det andre steder. Kommunale udvalg har jo også tradition for, at man angiver, hvorledes der er stemt, uden at man præcist kommer ind på, hvad der er sket, hvad alle har sagt i detaljer. Så jeg synes, det er spændende, at vi får en diskussion om, hvorvidt vi kan finde nogle andre former for netop at sikre os, at offentligheden får kendskab til, hvilken stillingtagen der er fra de forskellige partier.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Baggrunden for det her forslag er ligesom andre modeller, som også fra Enhedslistens side har været forsøgt gennemført, jo udtryk for, at vi gerne vil prøve at reparere på det demokratitab, der skete, da Danmark kom med i EF og i EU. For grundlovens regler er jo, at lovgivning behandles her i Folketingssalen for åbne døre, og debatterne kan bagefter læses i Folketingets forhandlinger. Der er endda første, anden og tredje behandling, således at der også i offentligheden er tid til – på baggrund af, hvad man har hørt folketingsmedlemmerne sige under første behandling – at reagere på det, som er sagt, i forhold til partierne, i forhold til regeringen.

Da er det klart, at selv en situation med åbne europaudvalgsmøder jo ikke vil bringe åbenheden op på samme niveau som grundlovens system her i Danmark, men det vil da ikke desto mindre være en pligt for os at prøve at komme så langt i den retning, som det nu overhovedet kan lade sig gøre inden for EU's rammer. Det kan ikke lade sig gøre i samme omfang, men vi bør dog have det som et sigtepunkt.

Og der har vi foreslået, når vi ikke kunne få gennemført de åbne møder, hvor presse og offentlighed kunne være til stede, at man i det mindste, som det er blevet gennemført i Sverige, kunne have referaterne tilgængelige for offentligheden, ligesom Folketingets forhandlinger jo er tilgængelige for offentligheden. Så det er jo ikke noget ukendt system, at også meget ordrige referater, også referater hvor der endda kan findes elementer af sludder en gang imellem, er offentligt tilgængelige og har været